

[Lilli Gyldenkilde]

sterrådets handlingsplan, som altså er vedtaget af de nordiske ministre, der ligger her. Derfor er den vigtigere end en beslutning i Nordisk Råd, for den ville kun være en henstilling om, at Ministerrådet skulle arbejde for disse ting. Alligevel synes jeg nok, at vi skal tage det, der samler et flertal på Nordisk Råds sessioner, alvorligt. Men det er Ministerrådet, altså ministre, der har besluttet det. Det var det ene, jeg skulle sige.

Det andet, jeg skal sige, er, at det lyder meget smukt, når hr. Bjørn Elmquist heroppefra siger, vi ikke centralt skal fastsætte regler for kvinders repræsentation. Her står den frie mand og taler for, at vi ikke centralt skal fastsætte regler. Men det, hr. Bjørn Elmquist gør, er at fastholde de principper, der gælder i dag. Det er altså en fastholdelse af de mandlige privilegier, selv om det lyder smukt. Når man ikke vil være med til at ændre disse ting, fastholder man det bestående, og det er det samme som, at man ikke vil være med til at drive på udviklingen, så flere kvinder kan komme med.

Jeg har gjort mig den ulejlighed her på det sidste – fordi jeg har haft brug for det til et bogværk, jeg er medforfatter af – at kigge på argumentationen for kvindernes valgret i sin tid. Det er snart 75 år siden. Det vil blive fejret til næste år. Der var i princippet den samme slags argumenter for, at kvinder ikke skulle have valgret, nemlig at de skulle blive modne til det; de skulle først lære, de var ikke dygtige nok. Jeg håber, hr. Bjørn Elmquist besinder sig.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg takker for indlægget. Jeg var godt klar over, at det var Nordisk Ministerråd. Det, jeg hæftede mig ved, var, at der ikke var en helt klar angivelse af, at man ved lov skulle vedtage kvoter for kvindelig repræsentation i aktieselskabers bestyrelser, men derimod en vedtagelse om, at der skulle gøres noget for at fremme den. Det er vi helt med på, men jeg mener ikke, at man i Nordisk Ministerråds fortolkning kan lægge, at vi skal vedtage en lov på dette område.

Jeg kan ikke i lovgivningen få øje på diskriminerende regler, som vi kan fjerne. Hvis der er nogen, så lad os tage fat på dem, men at vi fra centralt hold skal vedtage en lov om, at der skal være så og så mange af hvert køn i alle private

aktieselskabers bestyrelser, er en form for tvangsdirigering, som mit parti i hvert fald ikke kan tilslutte sig.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Selv om vi skal passe på ikke at polarisere debatten unødigt, da vi alle sammen er enige om målet, synes jeg, det er lidt for frelst, når fru Lilli Gyldenkilde siger, at enten er man altså 100 pct. for dette forslag eller også er man imod kvinders ligestilling. Uanset om vi er kvinder eller mænd, er der forskellige holdninger til kvoteringsordninger. Jeg tror for den sags skyld også, at der er en generationsmæssig forskel på, hvor vild man er med kvoteringsordninger.

Jeg synes, vi skal koncentrere os om, at vi faktisk er enige et langt stykke af vejen – også om det forslag, der er blevet bebudet fra regeringens side til efteråret om at gå et skridt videre, hvad offentlige institutioner m.v. angår – men vi er nogle, der synes, at der er noget principielt i spørgsmålet om private virksomheder, og at man ikke skal tage patent på ligestilling. Det synes jeg ærlig talt ikke sagen fortjener.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg kunne ikke drømme om at tage patent på virkeligheden. Jeg kunne ikke drømme om at tage patent på dette og mene, at alene jeg har den rigtige indstilling til det. Det ved fru Connie Hedegaard også godt. Jeg er faktisk lidt kendt for godt at kunne gå på kryds og tværs af tingene, hvis jeg er overbevist om argumenternes styrke. Men jeg er ikke overbevist om de argumenters styrke, der er kommet frem, for at afvise kvoteringsforslaget. Derfor er der ikke tale om, at jeg forsøger at polarisere noget. Der er tale om, at jeg med min argumentation forsøger at påvirke, og det har jeg haft held med nogle gange. Det er ikke sikkert, jeg har det i dag.

Hr. Bjørn Elmquist skylder os en forklaring på, hvad det er, der skal til, når dette ikke kan bruges. Hvis hr. Bjørn Elmquist mener, at mændene ikke skal beholde deres privilegier, men at kvinderne skal med ind på deres pladser, hvordan skal vi så gøre det, hvis vi ikke kan bruge disse metoder? Oplysning, bliver der sagt. Jamen vi har jo ikke bestilt andet i, jeg ved snart ikke hvor mange år.